

РЕШЕНИЕ

№ 8465

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11110** по описа за **2025** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 3042 от 11.08.2025 г., постановено по административно- наказателно дело № 2045/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 133-ти състав е отменено Наказателно постановление (НП) № КПК-НП-13 от 16.01.2024 г., издадено от А. С., за председател на Комисия за противодействие на корупцията (КПК), с което на основание чл. 115, ал. 1 от Закон за противодействие на корупцията (ЗПК) на Х. Д. П. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 2 вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, решението е оспорено от административнонаказващия орган (АНО) чрез процесуалния му представител - юрк. Ц., с искане да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП. Наведените касационни основания са нарушение на закона и за допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, аргументирани с доводи, че въззивната инстанция неправилно е преценила приложените и събрани по преписката доказателства.

В съдебно заседание пред Административен съд София – град касаторът се представлява от юрисконсулт Ц., която поддържа жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Х. Д. П., се представява от адв. П., който оспорва касационната жалба и претендира адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 ЗА.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят Х. Д. П. заемал длъжност „управител“ на „Ученическо хранене Дупница“ ЕООД. На 31.07.2024 г. същият подал ежегодна декларация за имущество и интереси по чл. 49, ал. 1, т. 2 ЗПК, която била заведена с вх. № Г 10466/31.07.2024 г.

На 31.07.2024 г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПК била направена проверка на регистъра на получените и вписани декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени да подават декларации за имущество и интереси по чл. 51, ал. 1, т. 1-12 от ЗПК през предходната календарна година. В хода на извършваната проверка било установено, че жалбоподателят Х. Д. П. не е подал в законоустановения едномесечен срок ежегодна декларация по чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

Предвид установеното до жалбоподателят била изпратена покана с изх. № КПК-9119/31.07.2024 г., с която му било указано да се яви лично на 08.08.2024 г. в 09:30 часа в дирекция „Публичен регистър“ на Комисията за противодействие на корупцията за съставяне и връчване на акт за установяване на административно нарушение. Поканата била получена от жалбоподателя на 06.08.2024 г.

На 08.08.2024 г. в отсъствие на жалбоподателя П., на основание чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, и в присъствието на двама свидетели бил съставен АУАН № КПК-АУАН-ПР-2031/08.08.2024 г. за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 2, вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК, извършено на 16.05.2024 г.

Въз основа на съставения АУАН № КПК-АУАН-ПР-2031/08.08.2024 г. на 16.01.2025 г. А. С. - за председател на Комисия за противодействие на корупцията, издал атакуваното наказателно постановление № КПК-НП13/16.01.2025 г., с което на жалбоподателя П., на основание чл. 115, ал. 1 от ЗПК било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв., за извършено нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК. В издаденото наказателно постановление наказващият орган посочил, че П. се явява административнонаказателно отговорно лице по смисъла на ЗПК, тъй като попада в обхвата на чл. 6, ал. 1, т. 51 от ЗПК. Препис от наказателното постановление е бил връчен на жалбоподателя на 21.01.2025 г.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Д. С. – главен инспектор в дирекция „Публичен регистър“ на КПК,

който е констатирал нарушението и е съставил АУАН на Х. Д. П., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

Касационната инстанция напълно споделя съображенията на въззивната инстанция по тълкуването и прилагането на закона, към които препраща, на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН. Районният съд е събрал всички относими и допустими доказателства без при тази своя процесуална дейност да е допуснал съществени процесуални нарушения.

Събраните от въззивната инстанция доказателства са обсъдени и проверени в тяхната съвкупност, както изискват чл. 107, ал. 3 и ал. 5 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН. Изградените фактически изводи са обосновани и поради това се споделят от настоящата съдебна инстанция.

Обосновано е приетото, че е налице съществено процесуално нарушение поради допуснатото несъответствие в качеството, в което е отговорно наказаното лице - в АУАН е посочено, че Х. Д. П. попада в кръга на задължените лица по чл. 6, ал. 1, т. 50 ЗПК - лица, заемащи публични длъжности, сред които изрично са посочени и лицата, управители и членовете на органите на управление на общински дружества. В НП е посочена различна правна квалификация на служебното качество на Х. Д. П. - като отговорно за декларирането лице на основание чл. 6, ал. 1, т. 51 ЗПК - в която хипотеза се включват лицата, които са представители на държавата и общините в органите на управление и контрол на търговски дружества с държавно или общинско участие. Видно от справка от Търговския регистър е, че същият е вписан още през 2020 г. като управител на „Ученическо хранене Дупница“ ЕООД и следователно, не попада в категорията задължени лица по чл. 6, ал. 1, т. 51 от ЗПК. Също са споделими и мотивите на СРС, че посочената промяна на качеството на задълженото лице отговорно за административното нарушение е недопустимо по чл. 53, ал. 2 ЗАНН. Фактически не е налице повдигнато административно-наказателно обвинение за неизпълнение на административно задължение на посоченото в НП служебно качество на Х. Д. П., което е правно недопустимо. НП се издава само въз основа на образувано по предвидения в ЗАНН ред, т.е. със съставянето на АУАН, което обуславя единство във фактическите и правни основания относно изпълнителното деяние и качеството на субекта на посоченото административно нарушение. Налице е неяснота на обвинението, НП следва да съдържа точно и ясно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, а различието в АУАН и НП относно служебното качество на санкционираното лице, представлява самостоятелно основание за отмяна, тъй като нарушава и правото на защита.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение, като валидно и допустимо и при правилно приложение на закона, следва да бъде оставено в сила.

Настоящия касационен състав споделя аргументите, мотивирали СРС да отмени процесното наказателно постановление, като при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 – 2 НПК вр. чл. 63в от ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК

вр. чл. 63в от ЗАНН.

Видно от представения договор за правна защита и съдействие е осъществена безплатна адвокатска помощ и съдействие на лице по чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата. Предвид изхода на делото съдът намира, че на адвокат П., оказал безплатната правна помощ на ответника по касация, следва да му бъде определено възнаграждение в размер на 102.26 евро /200 лв./, съобразно фактическата и правна сложност на делото и на обема на осъщественото процесуално представителство. В случая адвокат П. единствено е осъществил процесуално представителство в проведеното по делото открито съдебно заседание, като 200 лв. се явява половината от размера на хонорара по чл. 18, ал. 4 вр. ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/04 г. /400 лв. за проц.представителство канхд- с участие в заседание/.

Водим от горното Административен съд – София град, I Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 3042 от 11.08.2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 133 състав по н.а.х.д № 2045/2025 г.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията да заплати на адвокат П. сумата от 102.26 евро разноси по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

Л:

ПРЕДСЕДАТЕ

ЧЛЕНОВЕ: